

ג ל י ו נ ר ת ל ע י ר ן ב פ ר ש ת ה ש ב ו ע
 ע ר ו כ י מ ב י ד י נ ח מ ה ל י ב ו ב י ן - ט נ ה ע ש י ר י ת .
 י ו ״ ל ע ״ י ס ו מ ד ת ו ר ה ו ח מ ל ה ל מ כ ו ג ר י מ ו ל נ ע ר
 מ ה ד ו ר ה מ י ו ח ד ת כ מ ב י ל ה ה ס ת ד ר ו ת ה צ י ו נ י ת ה ע ו ל מ י ת
 ה מ ח ל ק ה ל ח נ ו ך ו ל ת ר ג ו ת ת ו ר נ י י מ ב ג ו ל ה

א' מ"ד - נ"ד

במדבר (תש"א)

א. שאלה כללית
 מה היתה מטרת המפקד הזה ובטעה זו דוקא?
 רמ"א ד"ה וידבר במדבר סיני (והיוה רמ"י שמות א' א' ד"ה ואלה שמות)
רמב"ם ב' " טאו את ראש כל עדת
ספורנו " טאו את ראש
 נטה להכריע בין שלט הדעות האלה.

ב. שאלת סגנון:
 מ"ה ויהיו כל פקודי בני ישראל
 מ"ו ויהיו כל הפקודים
מלבי"ם: תחילה מטמיע החרוט שכל הנמנים לגלגלת היו כלח ראויים לצבא, ולא
 היו בהם חלטים ובעלי מום עד שכל פקודי בני ישראל היו כלח יוצאי צבא, ו"ל
 ואז ימים לצבא ולא היה צריך שני חסבונות: מנין הגלגלות לבד ומנין יוצאי
 צבא לבד, וע"כ היו כל הפקודים מט מאות אלף ושלשת אלפים וכו' והיה רק מנין
 אדו.

1. מהי חולסת פרוטו מבחינה לשונית?
 2. כמה לפרט את הזרות הסגנונית הנ"ל בדרכים אחרות?
 ג. נ"ג א' נ"ג והלויים יחנו סביב למחכן העדות ולא יהיה קצף...
 ורמ"י ד"ה ולא יהיה קצף
ראב"ד " והלויים יחנו
 מה ראה הראשון להביא ראיתו ממעשה קרח (במ' ט"ז)
 ומת ראה השני " " ממעשה עוזא- (שמאל ב' ו')

ד. נ"ג ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל.
הזקנוני: על אחד מעדת בני ישראל, דוגמת (י"ט) כ"א י"א) "אח שלי אלה לא יעשה
 לה" (שופטים י"ד ז') "ויקבר בערי גלעד"; (זכריה ט' ט') "ועל עיר בן
 אתונות".
 1. מה קשה לו?
 2. מהי ראיתו מילת הפסוקים המובאים בדבריו?

ה. שאלות ודיוקים ארטי:
 1. מ"ט ד"ה אך את מטה לוי
 עד-ד"א,
 2. ב' " ואתה הפקד את
 הלויים

(א) למה מה מביא רמ"י את תרגום אונקלוס?
 (ב) מה ראה רמ"י לפרט מלה זו כאן ולא פרטה
 בהופיעה לראשונה בתורה בר' מ"א ל"ד?
 לטיסת רמ"י בפרטו מלה קשה עם הופעתה הראשונה
 בתורה או גימטריה או בתורה על פרוטו בכמה מקומות
 עיין גליון מקץ תש"ס שאלה א' 2,
 " בא תש"ד " ד' 1,
 (וסם צ"ל בר' כ"ז ולא כ"ו).
 גליון ויקהל-פקודי תש"י ב' 3,
 " שלח תש"ז ב' 2,
 " דברים תש"ה ה' 2.

3. ב"א ז"ה וחזר הקרב
 4. ב"א " יורידו אותו
 5. ב"א " יומת
 6. ב' ב'
 7. ב' י"ו ד"ה ונסע אהל
 מועד
 למה לו לרמ"י להוסיף מלים אלה?
 (א) מה ראה רמ"י להביא את תרגום אונקלוס?
 (ב) מה תיקן בדבריו שלאחרי הת"א, מה ראה
 להאריך כל כך בלחוננו?
 מניין לרמ"י שכך הוא?
 וע' רמב"ן שמות כ"א כ"ט ד"ה יומת
 השוה את דבריו כאן לדבריו שמות י"ט ב' ד"ה
 נצד ההר והסבר כיצד יתיטבו דבריו כאן עם
 דבריו שם |
 מניין לו?

השאלות המסומנות א' שמות והמסומנות X' קשות ביותר, ענה כפי בחירתך. ירושלים
 1952, חמ"ל נחמה ליבוביץ.